

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **P. P.**
bytem x
zastoupený Mgr. Václavem Linhartem, advokátem
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2018 č.j. x

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 29. 10. 2018 č.j. x se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7 865 Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Václava Linharta, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. x ze dne 17. 8. 2018. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným rozhodnutím rozhodla o tom, že dle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a ust. § 41 odst. 3 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se žalobci snižuje od 14. 9. 2018 výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 3. 2018 již žalobce není podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. invalidní pro invaliditu třetího stupně. Podle tohoto posudku byl žalobce dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) cit. zákona uznán od 26. 3. 2018 invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 50 %.
2. V žalobě žalobce uvedl, že v posudku, který byl vypracován pro účely námitek, nedošlo k navýšení poklesu pracovní schopnosti dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Odborné vzdělání ortopedický protetik obuvi není žalobce schopen zvládat a to ani za zcela výjimečných podmínek a rovněž pak nemůže zastávat ani předchozí zaměstnání na čerpací stanici. Je schopen práce jen ze 30 % z normální pracovní doby. Potřebu mobility nezvládá. Konkrétně nezvládá pohybovat se chůzí krok za krokem, ani s přestávkami, v dosahu alespoň 200 m a taktéž nezvládá chůzi po schodech v rozsahu 1 patra směrem nahoru a dolů. Z tohoto důvodu se žalobce domnívá, že nezvládá potřebu mobility a tím pádem mu vzniká nárok na třetí stupeň invalidity a průkaz osob se zdravotním postižením ZTP.
3. Ve vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné uvedla, že napadené rozhodnutí je obsáhle a dostatečně odůvodněno, jsou uvedeny a konkretizovány všechny lékařské zprávy, z nichž žalovaná vycházela, jakož i posudková rozvaha. Závěr posudku vycházející z objektivně zjištěného aktuálního zdravotního stavu byl převzat do odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Podle žalované důvodem uznání invalidity nejsou subjektivní pocity a úvahy žalobce, vlastní vyhodnocení zdravotních potíží a svého zdravotního stavu, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Jedině posudkový lékař OSSZ a ČSSZ je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod, jeho závažnost a vyhodnotit dle platné vyhlášky o invaliditě odborné lékařské zprávy a nálezy pro posudkové řízení o invaliditě, přiřadit zjištěné zdravotní postižení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti pod správnou položku stanovenou vyhláškou o posuzování invalidity a určit, zda se jedná o invaliditu, jakého stupně či nikoliv a to výhradně dle platných právních předpisů. Takto bylo v daném případě postupováno a žalovaná má za to, že posudkové řízení proběhlo zcela správně a objektivně. Žalovaná vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu vzhledem k jeho nadále trvajícímu nepříznivému zdravotnímu stavu, navrhuje vyhotovení nového posudku u příslušné posudkové komise MPSV ČR, která znovu posoudí zdravotní stav žalobce a rozhodne o jeho zdravotním stavu a stupni invalidity dle platné právní úpravy. Za současného stavu, kdy podle žalované není v případě žalobce objektivně prokázána, posudkově vyhodnocena a uznána pokračující invalidita třetího stupně, nelze žalobě žalobce vyhovět. Žalovaná proto navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

4. Ve vyjádření žalobce k průběhu řízení byl uveden časový sled posudků a rozhodnutí, bylo poukázáno na správnost a přesvědčivost posudků, rekapitulován byl vývoj onemocnění žalobce. Rovněž pak byly vzneseny pochybnosti o správnosti a úplnosti posudků včetně s jejich shrnutím.
5. V duplice žalovaná mimo jiné konstatovala, že má za to, že k prokázání skutečností indikujících i nadále invalidizaci nejvyššího stupně nedošlo.
6. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 8. 2018 č.j. x, námitky žalobce ze dne 13. 9. 2018, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 29. 10. 2018 č.j. x. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 26. 7. 2019, č.j.: x, doplňující posudek téže posudkové komise ze dne 21. 2. 2020, ev. č. : x, posudek Posudkové komise MPSV ČR v Plzni ze dne 16. 11. 2022 ev. č.: x.
7. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 26. 7. 2019 bylo zjištěno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %. V doplňujícím posudku ze dne 21. 2. 2020 bylo konstatováno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Plzni ze dne 16. 11. 2022 je pak zřejmé, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %.

Posudková komise ve svém posudku mimo jiné uvedla, že: „Jedná se o x letého posuzovaného, který se vyučil protetikem a pracoval jako protetik a opravář obuvi, naposledy i jako obsluha čerpací stanice.

Posuzován jako opravář obuvi.

Dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace ortopeda a internisty při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jeho rozhodující příčinou je stav po alogenní transplantaci periferních buněk krvetvorby (2/2016) pro myeloblastickou leukemii, onemocnění od roku 2016 v remisi. Dále stav po implantaci totální kloubní náhrady pravého kyčelního kloubu pro aseptickou nekrózu (24. 4. 2019), dále nekróza obou ramenních kloubů, levého kyčelního kloubu lumboischiadický syndrom diskogenní etiologie a sekundární diabetes mellitus.

PK MPSV Plzeň není v souladu s posudkovým hodnocením PSSZ ani PK MPSV Praha, je v souladu s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatuje, že u posuzovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

se jedná o těžké postižení, stavy v kompletní remisi, po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované, kdy poruchy mají rozsah více než polovinu stupnice úplné poruchy funkčních schopností, výkon některých denních aktivit podstatně omezen.

Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 65 % podle kapitoly II, odd. A, položky 1d přílohy k vyhlášce č. 284/1995 Sb.

Na horní hranici taxace hodnoceno s ohledem na všechna zdravotní postižení, hlavně postižení velkých kloubů.

Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky 1e, neboť se nejedná o zvlášť těžké postižení, maligní nádory lokalizované (stadia I, II, III) během onkologické léčby a zpravidla do 6 měsíců po jejím ukončení, pokud trvá kompletní remise, nebo maligní nádory generalizované (stadium IV), nádory primárně diseminované, zpravidla do jednoho roku po ukončení onkologické léčby, pokud trvá kompletní remise nebo stavy s perzistencí či progresí nádoru nebo stavy do 6 měsíců po ukončení radioterapie na kranium nebo nefrostomie, kombinace kolostomie či ileostomie nebo urostomie nebo úplná ztráta dolní končetiny nebo horní končetiny nebo se zcela krátkým pahýlem, elefantíáza končetiny, mutilující růst nádoru nebo stavy během transplantační léčby (transplantace krvetvorných buněk) a zpravidla do 6 měsíců po jejím ukončení nebo chronická nemoc štepů proti hostiteli (GvHD), projevující se jako multiorgánové autoimunitní postižení nebo těžká cytopenie, těžké poruchy imunity s projevy oportunních infekcí nebo septickými stavy, těžké krvácivé projevy nebo stavy s poruchami příjmu potravy, inkontinencí, těžké omezení pohyblivosti (funkčně srovnatelné s těžkými parézami končetin) nebo stavy se selháváním některému orgánu či systému, výkon většiny denních aktivit těžce omezen.

Vzhledem k tomu, že posuzovaný není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 5 %.

Zde se posudek liší od námitkového řízení.

Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 70 %.

Výkon výdělečné činnosti pojištěnce nevyžaduje zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity.

K datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

Datum vzniku dnem 14. 5. 2015 – trvá. Stanovena platnost do 30. 11. 2025, je předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu po provedení TEP ramenních kloubů, popř. druhého kyčelního kloubu.

Vyjádření komise k námitkám

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Při posudkovém hodnocení PK MPSV byly zohledněny všechny námitky posuzovaného, které uvedl v žalobě.“

8. Posudek Posudkové komise MPSV ČR v Plzni ze dne 16. 11. 2022, která zasedala v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře – odbornost interní lékařství, považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce proto není žádných pochyb.
9. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
10. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují náklady zastoupení žalobce advokátem ve výši 5 000 Kč, což tvoří 5 úkonů právní služby po 1 000,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé, 3x účast při jednání) a související paušální poplatky v celkové výši 1 500 Kč (5x 300 Kč) dle §§ 7, 9 odst. 2, § 11 a 13 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, po zvýšení o částku, která odpovídá příslušné sazbě daně, ve výši 1 365 Kč dle § 57 odst. 2 s. ř. s., neboť právní zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty. Náklady řízení tak celkem činí částku v celkové výši 7 865 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. prosince 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.